

Del af denne. Det vil alt sammen være overladt til de Regler og Vedtægter, som forhåbentlig ville blive tilvejebragte, naar det lykkes at skaffe en saadan Genforsikring til Besættede. Endelig have vi tænkt, at der skulde af disse Nærsmøder kunne udgaa et raadgivende Udvalg, et Nævn, som kunde staa ved Sygekasseinspektørens Side og støtte ham i de mange forholdsvis vilkaarlige Afgørelser, som han bliver nødt til at træffe. Saa mangfoldige Tilfælde vil jo et Skøn være det afgørende, om de Regler, de Vedtægter, som en Sygekasse opstiller, kunne siges at være fyldestgørende, og jeg gaar ud fra, at det vil haade være en Beslædning og en Støtte for Sygekasseinspektøren, at han ved sin Side har et saadant raadgivende Raad, til hvilket han kan henvende sig i Tvivlstilfælde ved Afgørelsen af den Slags Spørgsmaal. Endelig have vi ment, at et saadant Nævn med Sygekasseinspektøren i Spidsen kunde der gives Myndighed til under visse Omstændigheder at gribe ind mod en stadelig Konkurrence imellem Sygekasserne. Det er umuligt ved Lov at give nogen Bestemmelse i den Henseende om, hvad en Sygekasse fornuftigvis og loyalt kan gøre, og hvad den ikke kan gøre. Det vil kun kunne afgøres i det enkelte positive Tilfælde, og at lægge Afgørelsen heraf i Enkeltmands Haand, at overlade det hele til hans Skøn, vilde være for vilkaarligt. Men havde der et saadant Nævn, et saadant raadgivende Udvalg ved Siden af Sygekasseinspektøren, er der næppe overvejende Betænkelse ved ogsaa at tillægge ham noget større Myndighed til at gribe ind i saadanne Tilfælde, selvfølgelig alt under Hensyn til, at Afgørelsen tilskyndende og sidst vil komme til at ligge i Snderrigsministerens Haand. Jeg anbefaler altsaa den ny Tanke, der ligger i den ny § 20, som har den Fordel, at den ikke gaar ud paa at skabe noget nyt, men benytter den Udvikling, som har fundet Sted, for paa den at kunne bygge videre. De sidste Endringsforslag under Nr. 45, 46, 47 og 48 give ikke Anledning til nogen nærmere Omtale, og jeg skal derfor indskrænke mig her til og anbefale denne Sag til Tingets Velvilje, idet jeg selvfølgelig tilraader at stemme for alle de Forslag, Ordføreren er Medforslagsstiller til.

Scharling: Endstødt jeg deler de af den ærede Ordfører udtalte Forhaabninger og Ønsker om, at det maatte lykkes i denne Samling at gennemføre denne vigtige Sag, kan det dog ikke nytte at skjule, at om end Differenspunkterne heldigvis kun ere saa i

Antal, ere de dog ikke uden Betydning og Vægt. Jeg skal tillade mig lidt nærmere at gennemgaa disse Differenspunkter, som findes imellem den Del af Udvalget, som jeg har den Ære at repræsentere, og det øvrige Udvalg. Først skal jeg bemærke, at naar den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Endringsforslaget under Nr. 13 maaste gik noget videre, end det var alle Medlemmers Mening og Ønske, saa er det ganske rigtig for vort Vedkommende. Vi have ikke været opmærksomme paa, at Bestemmelsen om, at ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse, forinden han har fyldt sit 15de Aar, gik ind med under det, som der foreslaas, skal udgaa af Loven. Vi have kun opfattet det som gældende Aldersgrænsen opadtil og ikke nedadtil og ønske at fastslaa den førstnævnte Aldersgrænsen nedadtil ved det 15de Aar. Naar vi ere gaaede til at foreslaa Aldersgrænsen opadtil fjærnet, saa har det tilbels været fra et noget andet Synspunkt end andre Medlemmer af Udvalget og den ærede Ordfører. For mit Vedkommende har Synspunktet endog været dette, at jeg ikke ønsker Aldersgrænsen opadtil sat saa lavt som i Lovforslaget. Jeg skal bemærke, at til Eksempel i den københavnske Sygekasse, af hvis Bestyrelse jeg er Medlem, og som er en ret betydelig Kasse med mellemst 4,000 og 5,000 Medlemmer, er man saa liberal at optage Medlemmer indtil det 70de Aar, og der har ikke vist sig nogen Men for Sygekassen deraf. Nu forekommer det mig dog at være noget strengt, om en Sygekasse, som notorisk er betydelig liberalere end de andre, skulde være udelukket fra at komme ind under Loven og dens Goder. Men i større Almindelighed vilde jeg ogsaa anse det for urigtigt i Øjeblikket i denne Lov at fastslaa en saadan Aldersgrænse opadtil, fordi man jo maa gaa ud fra, at Loven skulde ved de større Goder, den byder, medvirke til, at Folk blev mere tilbøjelige end hidtil til at søge ind i Sygekassen, og man burde da næppe derfor afstære dem, som allerede ere komne op i en højere Alder. Derimod kan jeg være enig i den Betragtning, som ligger til Grund for Regeringens Forslag, og som ogsaa den ærede Ordfører udtalte, at man i al Almindelighed bør stræbe efter at faa Folk til at gaa ind i Sygekasserne saa tidlig som muligt. Jeg skal derfor ikke have noget imod, at man efter en Overgangstid af nogle Aar fatte en saadan Aldersgrænse; men jeg tror, at naad en Lov udkommer, bør der gives ældre Personer, der endnu ikke ere komne ind i en